

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, în cauza penală privindul pe

Larinin Alexandru Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str-la Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 12.01.2017 - 03.08.2018

2. instanța de apel: 23.08.2018 – 27.03.2019

3. instanța de recurs: 26.06.2019 – 24.07.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 august 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **Larinin Alexandru Xxxxx**, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții ce sunt legate de substanțele narcotice, psihotrope și toxice, pe un termen de 3 ani;

- art. 217⁶ alin. (1) Cod penal, la 1 an 8 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilit lui Larinin A. pedeapsă definitivă în formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a deține funcții ce sunt legate de substanțele narcotice, psihotrope și toxice, pe un termen de 3 ani.

Prin aceeași sentință a fost încetat procesul penal de învinuirea lui Marșalchina Ecaterina, în privința căreia nu a fost depus recurs ordinar.

A fost admisă în parte acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Xxxxx și s-a încasat de la Larinin A. în beneficiul lui Xxxxx suma de 2232,86 lei, cu titlu de prejudiciu material.

A fost încasat de la Larinin A. în beneficiul lui Xxxxx suma 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Larinin A., în perioada lunilor octombrie-noiembrie a anului 2015, a procurat o cantitate nestabilă de substanțe narcotice. Astfel, în perioada de timp indicată, aflându-se în mun. Xxxxx pe str. xxxxx, urmărind scopul înstrăinării ilegale de substanțe narcotice, a înstrăinat cantități nestabilite de substanțe narcotice sub formă marijuana de câteva ori lui Bulba Andrei Djoni și altor persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în schimbul sumei de 150 lei pentru un pachetel. Larinin A. la acel moment concubina cu Larinina Iulia și locuiau împreună, ea îl ajuta pe Larinin Alexandru să comercializeze substanțe narcotice. Astfel, Bulba Andrei, unul din clienții fideli ai lui Larinin Alexandru, după ce în perioada vizată a procurat substanțe narcotice de la Larinina Iulia, care la acel moment concubina cu Larinin Alexandru pe care îl ajuta să comercializeze substanțele narcotice, la 12.11.2015, aproximativ la orele 20:00, acesta aflându-se în casa de pe str. xxxxx, observind prezența colaboratorilor de poliție, a aruncat jos un pachetel de culoare albă din hârtie în care se afla masă vegetală uscată, mărunțită de culoare verde cu miros specific. Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 12.11.2015, a fost ridicat, împachetat și sigilată cu sigila nr.105 MAI RM, un pachetel din hârtie, în care se afla masă vegetală uscată, mărunțită de culoare verde, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-1 16 din 01.02.2016, este marihuana, în care a fost depistat componentul narcotic activ tetrahydrocannabinol. Prin urmare, se atribuie la substanțe narcotice și are masa de 2,88 grame, care conform listei substanțelor narcotice aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, se atribuie la cantități în proporții mari.

Tot el, în perioada de timp 06.08.2016-08.08.2016, a privat ilegal de libertate pe Xxxxx, născută la xxxxx, pe care a reținut-o ilegal împotriva dorinței și voinței ei în casa cu numărul 27, amplasată pe adresa mun. Xxxxx stradela Xxxxx, unde în scopul neadmiterii părăsirii casei date și neadmiterea ca aceasta să-l părăsească pe el și să plece la mama ei, ea să-l divulge că acesta o droghează și nu-i permite să plece acasă, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste corp, astfel, cauzându-i leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legale nr.559 din 09.08.2016, se califică drept vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, aflându-se împreună cu Marșalehina Ecaterina pe adresa mun. Xxxxx stradela Xxxxx, pe parcursul lunilor iulie-08 august 2016, îi introduceau în organismul lui Xxxxx, prin intermediul seringilor substanța narcotică denumirea „vînt”, contrar voinței ei în următoarele circumstanțe: Larinin Alexandru, în perioada vizată, a privat ilegal de libertate pe Xxxxx, pe care a reținut-o ilegal împotriva dorinței și voinței ei în casa cu numărul 27, amplasată pe adresa mun. Xxxxx stradela Xxxxx, unde în scopul neadmiterii părăsirii casei date, pe lângă faptul că i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste corp, acesta preparînd la domiciliu substanța narcotică, psihotropă cu denumirea - mulară „vînt”, împreună cu Marșalehina Ecaterina i-au injectat de 3 ori lui Xxxxxsubstanța narcotică, psihotropă dată și anume, Marșalehina Ecaterina o imobiliza pe Xxxxx ținînd-o de mîini, iar Larinin Alexandru îi injecta substanța narcotică, după care partea vătămată Xxxxxse simțea rău, încurca ziua cu noaptea, nu se orienta în planul datei și orei.

Astfel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 559 din 09.08.2016, părții vătămate Xxxxx i-au fost cauzate leziuni corporale, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate, totodată la examinare sau depistat și urme de inecții (urme vechi) pe partea anterioară a ambelor antebrațe și urme de inecții recente, posibile corespunzător circumstanțelor indicate în regiunea ambelor antebrațe. Totodată, conform raportului nr. 528 din 08.08.2016, de constatare a stării de ebrietate și naturii ei, la Xxxxxau fost depistate consecințele consumului produselor ale substanțelor stupefiante.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Procurorul, prin care a solicitat, casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: Larinin Alexandru să fie recunoscut vinovat în baza art.217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, la 4 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții pe un termen 3 ani; în baza art. 217⁶ alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare; în baza 166 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare. În temeiurile prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, ai stabili lui Larinin A. pedeapsă definitivă sub formă de 5 ani închisoare cu executare în penitenciar semiînchis, cu privarea de a ocupa funcții pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- sentința în cauză în partea art. 166 alin. (1) Cod penal o consideră ilegală și urmează a fi casată parțial;

- instanța, la individualizarea pedepsei inculpatului greșit a aplicat prevederile art. 60 Cod penal și greșit a calculat termenul de prescripție de 2 ani pentru infracțiunea săvârșită de Larinin A. ce ține de pedeapsa aplicată conform art. 66 alin. (1) Cod penal, adică conform învinuirii Larinin Alexandru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 166 alin. (1) Cod penal în perioada de timp 06.08.2016-08.08.2016, iar termenul de prescripție de 2 ani al infracțiunii nominalizate expiră la 06.08.2018 și precum la 03.08.2018, timp în care a fost pronunțată sentința instanței, astfel eliberându-l greșit pe Larinin Alexandru de răspundere penală, în legătură cu survenirea termenului de prescripție.

3.2. Avocatul Ciuru I. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Larinin Alexandru să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de fond a aplicat în privința lui Larinin Alexandru o pedeapsă greșit individualizată, încălcând prevederile art. 75 Cod penal, fapt ce a dus la aplicarea unei pedepse prea aspre în raport cu faptele imputate. Nu s-a ținut cont de circumstanțele cauzei, și anume că Larinin Alexandru a recunoscut de deplin vinovăția în comiterea faptelor ce îi sunt încredinate, iar respectivul fapt constituie o circumstanța care atenuază răspunderea inculpatului;

- inculpatul în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală a declarat că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. În circumstanțele

menționate, instanța de judecată era în drept să aplice prevederile art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal și să reducă pedeapsa cu închisoare până la minimul pedepsei prevăzute de articolul Codului penal care incriminează faptele lui Larinin Alexandru.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Ciuru I. în numele inculpatului și admis apelul procurorului, cu casarea parțială a sentinței, în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Larinin A. în baza art. 166 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală. În rest sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, a constatat cu certitudine că, inculpatul Larinin Alexandru a comis infracțiunile incriminate, iar acțiunile lui just au fost calificate și se încadrează în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, după indicii calificativi: *circulația ilegală a stanzelor narcotice, adică păstrarea și înstrăinarea ilegală a substanțelor cotice săvârșită în scop de înstrăinare ilegală, în proporții mari; în baza art. 166 alin. (1) penal, cu indicii calificativi: privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, ă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia; și în baza art. 217⁶ alin.(1) Cod penal, cu indicii calificativi: introducerea ilegală intenționată, indiferent de mod, în organismul . persoane, împotriva voinței acesteia, a drogurilor, etnobotanicelor sau agilor acestora.*

Cu privire la apelul declarat de către acuzatorul de stat, instanța de apel l-a admis ca fiind fondat, deoarece sancțiunea art. 166 alin. (1) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii), prin prisma art. 16 Cod penal, se încadrează în categoria celor ușoare, iar prin prisma art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 166 alin. (1) Cod penal a fost comisă de către Larinin A. la 06.08.2016-08.08.2016, iar termenul de prescripție de 2 ani al infracțiunii nominalizate a expirat la 06.08.2018 și nici de cum la 03.08.2018, timp care a fost pronunțată sentința instanței, astfel eliberându-l greșit de răspundere penală în legătură cu survenirea termenului de prescripție, fapt care a fost descris în partea descriptivă a sentinței. Pe când în dispozitivul sentinței, instanța de fond nici nu a indicat soluția pe marginea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal, pe care a constatat-o în fapt comisă de Larinin A.

Astfel, din considerentele enunțate supra, instanța de apel a ținut cont și de faptul că la moment, la 27.03.2019 a avut loc scurgerea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală a lui Larinin A. pentru fapta comisă în baza art. 166 alin. (1) Cod penal, astfel considerînd posibil liberarea de răspundere penală a inculpatului în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală prevăzută de art. 60 Cod penal.

Referitor la motivele invocate de avocatul Ciuru I. în numele inculpatului, în viziunea instanței de apel sunt neîntemeiate, or, la emiterea sentinței de către prima instanță nu a fost comisă nici o eroare de fapt și de drept la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Larinin A. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f), art. 217⁶ alin. (1) Cod penal.

Astfel, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunilor comise, potrivit art. 16 Cod penal, este din categoria celor mai puțin grave și grave, recunoașterea vinei prin conștientizarea pericolului faptei comise, care la moment nu prezintă pericol social, asigurând că, pe viitor inculpatul nu va mai admite încălcări de lege, căința sinceră, comportarea inculpatului după consumarea infracțiunii, anterior condamnat, instanța de apel a stabilit că, instanța de fond justificat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, dispunând o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, avînd în vedere atît principiul umanismului prevăzut de art. 4 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ciuru I. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare în privința lui Larinin A.

În motivarea recursului ordinar, invocă:

- instanța de apel a admis în mod eronat că instanța de fond în mod corect a stabilit că izolarea de societate a inculpatului, va duce la atingerea scopului propus;

- instanțele de fond nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinoatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- instanțele inferioare nu și-au motivat concluzia de ce nu este posibilă corectarea inculpatului și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare;

- instanțele de fond au neglijat faptul că pedeapsa prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit;

- Larinin A. a recunoscut în totalitate vina în comiterea faptelor incriminate, iar în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală;

- Larinin A. are la întreținere un copil minor, iar executarea reală a pedepsei cu închisoare va face imposibilă educarea și îngrijirea copilului.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece

instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Ciuru I. în numele inculpatului, invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței. Totodată, din textul recursului declarat de către avocat, acesta solicită suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, astfel semnaleză de asemenea temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speță nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 217¹ alin. (3) lit. f), art. 217⁶ alin. (1) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor contra sănătății publice și conviețuirii sociale, prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f), art. 217⁶ alin. (1) Cod penal, și contra libertății, cinstei și demnității persoanei, prevăzută de art. 166 alin. (1) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările

societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 115 v. II), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sancțiunea art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar sancțiunea art. 217⁶ alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 950 la 1150 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă și mai puțin gravă.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții ce sunt legate de substanțele narcotice, psihotrope și toxice, pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 217⁶ alin. (1) Cod penal, 1 an 8 luni închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă în formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a deține funcții ce sunt legate de substanțele narcotice, psihotrope și toxice, pe un termen de 3 ani.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanțele de fond just au ținut cont de faptul că inculpatul se află la evidența medicului narcolog, la evidența medicului psihiatru nu se află, în calitate de circumstanță atenuantă a fost reținută căința sinceră, circumstanțe agravante nu au fost constatate,

personalitatea inculpatului care de mai multe ori a fost tras la răspundere penală, însă nu a stat pe calea corijării, atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaștere a faptei comise, contribuirea la descoperirea infracțiunii, inculpatul a comis infracțiunile, care atentează la securitatea relațiilor sociale cu privire la circulația legală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor. Totodată, just a fost reținut și faptul că infracțiunile comise de inculpat au un grad de pericol social crescut, deoarece inculpatul desfășurând activitatea de circulație ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare și introducerea ilegală intenționată, în organismul altei persoane, împotriva voinței acesteia, a drogurilor, a pus în pericol viața și sănătatea altor persoane.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Larinin A. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Larinin A., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunile prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f), 217⁶ alin. (1) Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanțelor de fond că, în prezenta cauză, nu s-

au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece pedeapsa reală de privare de libertate va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei. Totodată, instanța de recurs reține că și personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2), 208 alin. (1) Cod penal, fiind aplicate pedepse cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și cu executare reală, astfel se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Larinin A. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința prin care a aplicat inculpatului conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, pedeapsă definitivă în formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a deține funcții ce sunt legate de substanțele narcotice, psihotrope și toxice, pe un termen de 3 ani, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că instanța de apel a numit inculpatului o pedeapsă neechitabilă și fără o argumentare plauzibilă, privind inoportunitatea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că inculpatul vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o integral, iar în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, are la întreținere un copil minor, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzută în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Larinin A., a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Larinin Alexandru Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 24 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie